

Malé ohlédnutí za loňským ročníkem Sestry roku

Soutěž Sestra roku je tradiční událostí, která je koncipována jako poděkování sestrám a dalším nelékařským zdravotnickým pracovníkům za jejich mimořádnou a zodpovědnou práci.

Letos v březnu proběhl slavnostní galavečer a předání ocenění Sestra roku 2016 v Hudebním divadle Karlín v Praze. Zeptali jsme se finalistů minulého ročníku prestižní soutěže na jejich dojmy a zážitky ze slavnostního vyhlášení ocenění i ze samotného soutěžního klání.

Bc. Jitka Coufalová,

staniční sestra Oddělení pediatrické resuscitační a intenzivní péče Fakultní nemocnice Ostrava a vítězka soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v přímé ošetrovatelské péči

„Nemohu říct, že by mi účast v soutěži změnila život. Pracuji totiž stále ve stejné nemocnici, na stejném místě a práci mám stále stejně ráda. Několik dnů po soutěži jsem si připadala jako celebrita. Mnoho lidí mi k úspěchu blahopřálo. Bylo to příjemné. Moje kolegyně byly velice hrdé na to, že se mnou pracují. Vždycky pro mě byly velkou oporou. Co se mi líbilo nejvíce? Líbil se mi kompletně celý galavečer. Bylo to pro mě nezapomenutelný zážitek a moc jsem si ho užila. Jen mě překvapilo, že jsem to byla zrovna já, kdo vyhrál. Opravdu jsem to nečekala a o to větší překvapení to bylo. Závěrem bych ráda řekla: Milé kolegyně, buďme hrdé na svou profesi a dělejme ji s láskou.“

Mgr. Jiří Čáp,

vrchní sestra KARIM Transplantcentra Institutu klinické a experimentální medicíny Praha a vítěz soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání

„Nemyslím si, že by mi účast v soutěži Sestra roku výrazně ovlivnila život. Mám stále stejné blízké a přátele, práci i koníčky. Ano, gratulace byly velmi příjemné, ale zároveň jsem si uvědomil, že chválu neumím dostatečně přijímat. Bereme jako samozřejmost, že děláme svou profesi dobře, a neumíme se proto nechat hýčkat a chválit. Bylo velmi milé přijímat upřímné gratulace od kolegů. Někteří, na rozdíl ode mne, moje umístění oceňovali. Neumím ani slavit své narozeniny, takže by pro mne bylo nejjednodušší, kdyby se ‚to‘ celé tak nějak přešlo. No, nepřešlo se ‚to‘ a jsem za to všem vděčný.“

Na slavnostním předávání ocenění byla krásná atmosféra, zrekonstruované Hudební divadlo v Karlíně je skvostné. Ale především se mi líbila společnost kolegů, s nimiž jsem se ‚probojoval‘ do finále. S těmito dámami mi bylo ctí se potkat (a to včetně Markéty, redaktorky časopisu Zdravotnictví a medicína, která měla finalisty na starosti). Jakýkoliv výsledek soutěže předčí právě ony, kterých si stále upřímně vážím. Prostředí, rodina, přátelé a kolegové, kteří jsou pak na

takové akci s vámi, jsou právě těmi faktory, jež dávají energii a hřejí na duši. Závěrem bych chtěl jen připomenout, že každý, kdo naše povolání vykonává, si zaslouží poděkování a úctu.“

Marie Volková,

porodní asistentka gynekologické ambulance Podhorské nemocnice a. s., pracoviště Rýmařov a držitelka Čestného ocenění za celoživotní dílo v ošetrovatelství soutěže Sestra roku 2016

„Nemám pocit, že by mi účast v soutěži ovlivnila život, ale stále kolem sebe vnímám větší pozornost lidí, které neznám, jejich úsměvy či pokynutí. To dříve nebývalo. Moji kolegové v práci mi umístění v soutěži samozřejmě přáli a gratulovali mi. Při finále jsem zažila soudržnost a kolegiální atmosféru nominovaných i neuvěřitelnou atmosféru slavnostního večera. Soutěž pro mě byla silně emotivní záležitostí. Pocity z předávání ceny jsou těžko popsatelné, to se musí prožít. Nebyla jsem také zvyklá na setkání s osobnostmi a na medializaci ošetrovatelské profese. Ze všeho nejvíc mě překvapil mediální shon, který následoval po udělení cen. Nebyla jsem na to připravená. Sestrám vzkazuji: Nedejte se odradit současným ‚nepříznivým osudem‘ ve zdravotnictví nebo legislativou. Věřte sobě a svým kolegyním, svému srdci. Pro mě se povolání stalo posláním. Přeji to i vám.“

PhDr. Jana Kocourková, MBA,

náměstkyně pro nelékařské zdravotnické pracovníky Masarykova onkologického ústavu v Brně a finalistka soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání

„Samotná nominace do soutěže Sestra roku pro mě byla velkou poctou a nečekaným překvapením, a to do takové míry, že jsem nebyla schopna téměř žádné adekvátní reakce směrem k těm, kteří se zasloužili o dění věcí příštích. Zjištění, že jsem se dostala do úzkého výběru a že jsem jednou z finalistek soutěže, ve mně vyvolalo spoustu rozporuplných pocitů. Otevřeně musím přiznat, že se mi příliš soutěžit nechtělo. Už dříve jsem měla možnost soutěžit poznat z několika úhlů pohledů. Jednak jako pasivní účastnice večera, kdy jsem si uvolněně užívala slavnostní chvíle, zábavu a příjemnou atmosféru, ale také jako členka poroty odpovědná za správné rozhodnutí. Všichni soutěžící jsou vynikající a v žádném případě bych nechtěla být na jejich místě.“

Role finalistky pro mě byla naprosto nová. Cítila jsem veliký závazek směrem k rodině, všem kolegyním, kolegům i pacientům, které jsem měla možnost během

svého téměř čtyřicetiletého působení ve zdravotnictví poznat a které jsem nechtěla zklamat. Od mnohých se mi dostalo upřímné podpory a povzbuzení, včetně jejich osobní účasti na slavnostním galavečeru v Hudebním divadle Karlín. Velmi si toho vážím.

Vzpomínám na okamžiky osobního setkání s fantastickou organizátorkou soutěže Markétou Mikšovou, vždy usměvavou, sršící dobrou náladou, vytvářející skvělou, přátelskou atmosféru při celodenním čekání na zahájení slavnostního večera. Vybavuji si všechny úžasné finalisty, jejich příběhy, pocity vzájemné soudržnosti a podpory plné lidskosti, sounáležitosti a nezištnosti, bez ohledu na to, kdo bude ten nejlepší. Nelze zapomenout na vynikajícího moderátora Libora Boučka, který se dovedl naladit na každého finalistu. Jeho otázky při slavnostním galavečeru byly spontánní a často nečekané, položené tak, jako by s námi moderátor trávil každou volnou i pracovní chvíli.

Při zpětném ohlédnutí za Sestrrou roku 2016 prožívám vděčnost a velkou pokoru. Vrací se mi krásné, inspirativní zážitky, nezapomenutelná setkání a vzpomínky spojené se soutěží. Uvědomuji si, jakými vynikajícími lidmi jsem obklopena a jakou podporu mám. Přála bych všem kolegyním, kolegům a všem nominovaným možnost zažít něco podobného.

Upřímné poděkování patří ale především řediteli Masarykova onkologického ústavu panu prof. MUDr. Janu Žaloudíkovi, CSc., který mě do soutěže nominoval, podporoval a nakonec se sám galavečera jako divák zúčastnil. Bez jeho přičinění bych v roli finalistky nikdy nebyla.“

Andrea Růžicková,

vedoucí sestra Ortopedického oddělení NH Hospital, Nemocnice Hořovice, finalistka soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v přímé ošetrovatelské péči a držitelka titulu Sestra mého srdce

„Soutěž můj profesní ani osobní život nijak zvlášť neovlivnila. Nějakou dobu mi bylo sice věnováno více pozornosti, ale brzy se vše vrátilo do zajetých kolejí. Celou dobu soutěže jsem cítila podporu napříč celou hořovickou nemocnicí, ale hlavně týmu našeho ortopedického oddělení, zvláště pak od kolektivu sester a sanitářů, čehož si nesmírně vážím. Z mého umístění se pak radovali společně se mnou.“

Slavnostní večer s vyhlášením vítězů, z něhož jsem měla opravdu velké obavy, ve mně nakonec zanechal hezké dojmy. Setkání s ostatními nominovanými kolegy mě přesvědčilo o tom, že soutěž má opravdu smysl. Všichni svoji profesi zdravotní sestry vykonávají s neskutečným nasazením a láskou. Nejinak je tomu u Kateřiny Palínčkové, vítězky Sestry roku 2015, s níž jsem měla možnost se setkat. Celým večerem vtipně provázel Libor Bouček a slavnostní atmosféru umocňovala přítomnost známých osobností. Samozřejmě jsem také měla radost ze získání titulu Sestra mého srdce. Celý večer jsem si hezky užila. Jen mě překvapilo, že si někdo dokáže soutěž Sestra roku plést se soutěží Miss. Musím říct, že mě to docela mrzí. Na druhou stranu je to důvod nadále propagovat naše povolání, aby si lidé o naší práci udělali pravdivý obrázek.

Inzerce M17100049

APSS ČR pořádá odborný seminář

VYKAZOVÁNÍ A ÚHRADY ZDRAVOTNÍ PÉČE V ROCE 2017 A 2018

Datum konání: 30. listopadu 2017 od 9 do 14 hodin

Místo konání: Centrum Univerzita Tábor, Vančurova 2904, 390 01 Tábor

Obsah:

- Vyúčtování roku 2016, zálohové úhrady VZP v roce 2017
- Regulace zdravotních pojišťoven, současná právní úprava a judikatura, revizní činnost a soudní spory
- Vyjednávání o úhradovém dodatku 2017
- Zveřejňování smluv se zdravotními pojišťovnami a vykazování S1 a S2 sester
- Podmínky úhrad pro rok 2018, úhradová vyhláška, seznam zdravotních výkonů

Příhláška: www.institutvzdelavani.cz / Otevřené kurzy

Kontakt: Mgr. Magda Dohnalová, email: institut@apsscr.cz, tel.: 724 940 126

Sestrám můžu zase jen vzkázat, aby ve své náročné profesi vytrvaly. Aby nezatratily úsměv při plnění všech náročných úkolů i nad horami dokumentů, formulářů a směrnic. Přeji jim, aby byly spokojené i v osobním životě.“

Bc. Zuzana Fišarová,

vrchní sestra Psychiatrické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice Praha a finalistka soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v managementu a vzdělávání

„Nemyslím, že by samotná účast v soutěži můj život nějak ovlivnila. Nominace mne ale velmi překvapila. Důvěra a ocenění jsou zavazující a povzbuzující zároven, takže vlastně můj život asi přece jen ovlivnila. Mám obrovské štěstí, protože mě kolegové a kolegyně na klinice podporovali při přípravách i při samotné akci, a je pro mne ctí, že na finále soutěže přišli primářka i přednosta kliniky.

Ředitelka nemocnice za mnou přišla s kyticí na kliniku a na poradě všech přednostů, primářů a vrchních sester naší nemocnice nechala promítnout medailonek ze soutěže. Přemýšlela jsem, co se mi na slavnostním předávání líbilo nejvíce. Abych ale byla upřímná, čekala jsem, kdy už to skončí. Nemám ráda rivalitu a znervózňovalo mne, když je výsledek v rukou několika neznámých lidí. Byla to úplně nová zkušenost, poznat zákulisí divadla i tolik nových zajímavých lidí. Moc věcí mne překvapilo – samotná nominace, zájem kolegů, natáčení medailonku i reakce okolí.

Přála bych si, aby byly sestry víc samostatné, víc autentické, aby byly víc vidět a aby dokázaly brát vše s větším nadhledem. Ne, neznevažují naši práci a její význam, jen mám občas dojem, že někdy převažuje pocit vlastní důležitosti.“

Angelika Osovská,

vrchní sestra Oblastní charity Znojmo a finalistka soutěže Sestra roku 2016 v kategorii Sestra v primární ošetrovatelské péči

„S nadšátkou sděluji, že díky účasti ve finále soutěže Sestra roku jsem na pár měsíců ztratila anonymitu. Moji kolegové v práci mé umístění kvitovali s nadšením a radostí, brali to jako úspěch celé naší organizace. A tak jsem to cítila i já, že jsem mohla prezentovat práci sester v domácí péči, jelikož i po téměř 25 letech se setkávám s lidmi, kteří nevědí, že něco takového existuje, že mohou „stonat“ doma a že jim i tam bude poskytnuta odborná zdravotní péče sester.

Nejsem ten správný typ na ovace. Na-prosto nejúžasnější jsem hodnotila partu lidí, která se tam sešla. Měla jsem pocit, jako bychom se znali odjakživa. Díky nim jsem se v den D opravdu bavila. A nyní se musím přiznat, že jsem vděčná, že jsem je díky akci poznala. Nastaly situace, kdy jsem potřebovala poradit a vyřešit některé záležitosti v oborech, ve kterých jsou „doma“ zase oni a musím říct, že jejich vstřícnost a ochota, s jakou se společně se mnou snažili pomoci, když jsem se na ně obrátila, byly úžasné a neocenitelné. Jen zainteresovaní vědí, že účast v soutěži Sestra roku opravdu měla smysl. Že se správnou intervencí na správném místě podařilo zachránit lidský život. Sama za sebe jsem od počátku účast v této soutěži nebrala příliš vážně. Musím ale z nadhledu a s odstupem času říct, že měla smysl. Potkala jsem tam úžasné lidi. To je pro mě osobně to nejlepší, co mi soutěž dala.

Překvapením pro mě bylo, že se v našem regionu během hlasovací ankety „Sestra mého srdce“ zvedla vlna podpory. Setkávala jsem se s upřímným fanděním a všichni byli nadšení. Po získání stříbrné medaile jsem cítila sounáležitost i od téměř neznámých lidí. Také mě překvapilo, že i zástupci města Znojma měli potřebu mi oficiálně dát najevo poděkování a ocenit moji práci v oboru.

Sestrám bych ráda vzkázala, aby neustaly s celoživotním vzděláváním. Ani medicína nestagnuje, vše kolem nás se stále vyvíjí a na to je potřeba reagovat. Péče by měla být poskytována na profesionální úrovni. Do práce je třeba vkládat kus srdce a dělat ji s nadšením, aby se nestala rutinou. Umět zpříjemnit kolegům i pacientům společná setkání, najít si čas k naslouchání, dát najevo skutečný zájem o ně samé a nenechat sebe ani jiné vyhořet. Důležité je také najít si čas na relaxaci a odpočinek.“

Připravila: Mgr. Markéta Mikšová

Foto: Archiv Mladé fronty

Fotografie z loňského ročníku vyhlášení Sestry roku